

Arrest

**nr. 49 647 van 15 oktober 2010
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die in het verzoekschrift verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 19 augustus 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 25 juni 2010 houdende het bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en de beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde, waarbij een nieuwe termijn wordt vermeld om het grondgebied te verlaten, met name tot 21 augustus 2010.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 september 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 oktober 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat J. TROCH verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 25 juni 2010 wordt verzoeker aangetroffen te Antwerpen. Op dezelfde dag neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing houdende het bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde, aan verzoeker ter kennis gebracht op 25 juni 2010. Tegen deze beslissing dient verzoeker geen vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging of beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Op 16 augustus 2010 wordt aan verzoeker een nieuwe termijn toegestaan om het grondgebied te verlaten, met name tot 21 augustus 2010. Verzoeker wordt van de nieuwe termijn ter kennis gesteld op

16 augustus 2010. Tegen de nieuwe termijn dient verzoeker thans een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het bevel van 25 juni 2010 om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en de beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde, waarbij een nieuwe termijn wordt vermeld om het grondgebied te verlaten, met name tot 21 augustus 2010 is de bestreden beslissing die als volgt luidt:

“Met toepassing van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 15 juli 1996, moet de persoon die gebruik maakt van de identiteit B.K. te noemen, geboren te ? op 08.12.1979, en welke verklaart van Onbepaalde nationaliteit te zijn,

het grondgebied van België verlaten, evenals het grondgebied van de volgende Staten; Duitsland, Frankrijk, Griekenland, Oostenrijk, Luxemburg, Nederland, Portugal, Spanje, Noorwegen, Zweden, IJsland, Finland en Denemarken, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Polen, Slovenië, Slowakije, Italië, Tsjechië, Malta en Zwitserland tenzij hij(zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN(EN) VAN DE BESLISSING : (2)

0 - artikel 7, eerste lid, 1 : verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten : de betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum.

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens met Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Griekenland, Oostenrijk, Nederland, Portugal, Spanje, Noorwegen, Zweden, Zwitserland, IJsland, Finland, Denemarken, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Polen, Slovenië, Slowakije, Tsjechië en Malta (1), om de volgende reden:

Betrokkene kan met zijn/ eigen middelen niet wettelijk vertrekken.

Met de toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene opgesloten te worden, aangezien zijn (haar) terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden. Gezien betrokkene niet in bezit is van identiteitsdocumenten, is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingen op te sluiten ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden.

Gezien betrokkene verblijft in België zonder gekend adres - een aanduiding van een verplichte verblijfplaats niet kan uitgevoerd worden - is het derhalve noodzakelijk hem op te sluiten ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken. Gezien de persoonlijkheid van betrokkene

- *zijn er sterke vermoedens dat hij zich aan de Justitie zal onttrekken*
- *men dient dus te besluiten dat hij de administratieve beslissing die genomen wordt te zijner laste niet zal opvolgen.*

Hieruit blijkt dat een opsluiting ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken zicht opdringt.

Een nieuwe termijn van 18/08/2010 tot 21/08/2010 om middernacht wordt, B.K alias M.R. toegestaan het grondgebied te verlaten.”

2. Over de ontvankelijkheid

2.1 In de nota met opmerkingen werpt verweerder een exceptie van gebrek aan belang op bij de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring van het voorliggend bevel om het grondgebied te verlaten. Verweerder zet het volgende uiteen:

“Verwerende partij is van mening dat verzoeker geen belang heeft bij de vernietiging en schorsing van voorliggend bevel om het grondgebied te verlaten.

Verzoeker kreeg reeds op 25 juni 2010 een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing met beslissing tot terugleiding naar de grens, en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde.

Verzoeker heeft enkel de maatregel van vrijheidsberoving aangevochten bij de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen. Deze vordering werd ongegrond verklaard. Deze beschikking werd later bevestigd door het Hof van Beroep van Antwerpen.

Verzoeker heeft het bevel om het grondgebied te verlaten echter niet tijdig aangevochten. De wettelijk voorziene beroepstermijn is ruimschoots verstreken. Het bevel om het grondgebied te verlaten is uitvoerbaar geworden.

Verzoeker argumenteert dat de beslissing om een nieuwe uitvoeringstermijn te koppelen aan het bevel om het grondgebied te verlaten, een nieuwe beslissing betreft, omdat voor het eerst zijn ware naam, en niet zijn fictieve identiteit vermeld wordt op de beslissing.

Verwerende partij treedt deze stelling niet bij.

Het is verzoeker zelf die zich bediend heeft van een fictieve identiteit. Hij kan zich daarachter niet verschuilen. Dat het enige tijd gekost heeft om de ware identiteit van verzoeker te achterhalen, kan niet ten kwade geduid worden aan de Dienst Vreemdelingenzaken. Het is verzoeker zelf die verwarring heeft gezaaid omtrent zijn identiteit.

Dit gegeven doet trouwens geen afbreuk aan de feiten die aan de basis liggen van het bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoeker, van welke identiteit hij zich ook heeft bediend, verblijft in het land zonder in het bezit te zijn van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum. Verzoeker weerlegt deze feiten niet, en toont allerm minst het tegendeel aan. In zijn verzoekschrift geeft bovendien verzoeker expliciet toe dat hij zich bediend heeft van een valse identiteit om zijn illegale verblijf te maskeren.

Verzoeker voelde zich in het verleden alleszins wel aangesproken door de beslissing die leidde tot zijn vrijheidsberoving. Hij ging tegen deze beslissing destijds in beroep, zij het vruchteloos.

De beslissing om een nieuwe uitvoeringstermijn te koppelen aan het bevel om het grondgebied te verlaten, is derhalve geen nieuwe beslissing, en maakt de rechtsgeldigheid van het onderliggende bevel om het grondgebied te verlaten niet ongedaan.

Voor zoveel als nodig verwijst de verwerende partij naar een recent arrest van de Raad Voor Vreemdelingenbetwistingen:

"Te dezen moet worden vastgesteld dat verzoekster geen belang heeft bij de schorsing van de bestreden beslissing. Een eventuele schorsing van deze beslissing belet immers niet dat zij onder de gelding valt van een eerder bevel om het grondgebied te verlaten, met name het bevel dat haar werd betekend op 01 april 2008. Dit bevel is definitie in die mate dat uit het administratief dossier niet blijkt dat tegen dit bevel een rechtsmiddel werd aangewend. (...) Het bevel om het grondgebied te verlaten van 1 april 2008 kan derhalve steeds door de gemachtigde van de minister worden uitgevoerd. Verzoekster zou hieraan derhalve vooralsnog gevolg dienen te geven, vermits dit bevel uitvoerbaar is. De vordering tot schorsing kan bijgevolg geen nuttig effect sorteren (cfr. R.v. St., nr. 169.771, 4 april 2007)." (RVV, nr. 10.538 d.d. 25 april 2008).

Verzoekers vordering tot schorsing en beroep tot nietigverklaring zijn onontvankelijk ratione temporis.

Verzoeker heeft derhalve geen belang bij dit verzoekschrift."

2.2 In het verzoekschrift zet verzoeker met betrekking tot de ontvankelijkheid en het belang van zijn beroep het volgende uiteen:

"In tegenstelling tot het oorspronkelijk bevel van 25.06.10 op naam van B.K., een fictieve persoon, met OV nummer (...), wordt per 16.08.2010 melding gemaakt van de naam M.R., gekend onder OV nummer (...), zodat dit als een nieuw bevel moet beschouwd worden op naam van verzoeker.

Dergelijke vermelding gaat immers verder dan een loutere uitvoeringsmodaliteit van een bestaand bevel.

Immers werd er in het dossier (...) op naam van M.R. nooit eerder een bevel uitgevaardigd, doch door vermelding van deze naam bij de nieuwe termijn, moet ervan uitgegaan worden dat dit gericht is tegen de effectief bestaande persoon van M.R. en aldus een nieuw bevel uitmaakt.

De rechtspositie van verzoeker wordt inderdaad gewijzigd door dit bevel op zijn werkelijke naam, daar waar het eerder bevel enkel een fictieve persoon betrof en de facto niet uitvoerbaar was bij gebreke aan de nodige documenten op deze fictieve naam.

Het uitvaardigen van een bevel op de echte naam, brengt met zich dat dit wel degelijk uitvoerbaar kan zijn, nu verzoeker inderdaad over de nodige documenten beschikt, zoals eerder ingediend in zijn regularisatie aanvraag.

Zijn rechtspositie wordt dan ook aangetast zodat hij blijk geeft van het nodige belang om beroep aan te tekenen tegen dit nieuwe bevel.

Administratief gezien zou gedaagde immers normalerwijze ook het juiste dossiernummer en volledige identiteit van verzoeker moeten vermelden, nu men inmiddels zijn ware identiteit heeft kunnen vaststellen, vermits men op grond daarvan besloten heeft tot zijn invrijheidstelling in afwachting van een beslissing over zijn regularisatie aanvraag.

Wanneer immers vaststaat dat een bepaalde naam fictief is en men anderzijds beschikt over de correcte gegevens en bevestiging van de identiteit, dient men hiervan gebruik te maken en niet verder op de fictieve naam beslissingen te nemen.

Door de vermelding van de werkelijke naam van verzoeker, heeft gedaagde de facto een nieuwe beslissing genomen die thuishoort in het dossier (...) en niet in dossier (...) zodat er inderdaad sprake is van een aanvechtbare beslissing."

2.3 De Raad merkt op dat om ontvankelijk te zijn, het beroep moet gericht zijn tegen een uitvoerbare beslissing. Als uitvoerbare beslissing dient te worden beschouwd de handeling waarbij rechtsgevolgen in het leven worden geroepen of worden belet tot stand te komen, met andere woorden waarbij wijzigingen in een bestaande rechtstoestand worden aangebracht, dan wel zodanige wijzigingen worden belet. *In casu* treft de gemachtigde van de staatssecretaris op 25 juni 2010 een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde. Dat verzoeker op 16 augustus 2010 een termijn van 16 augustus 2010 tot 21 augustus 2010 middernacht wordt toegestaan om het grondgebied te verlaten, is louter een uitvoeringsmodaliteit van het eerdere bevel om het grondgebied te verlaten. Deze uitvoeringsmodaliteit kan evenwel niet worden beschouwd als een beslissing met specifieke rechtsgevolgen of een beslissing die de rechtstoestand van de verzoeker wijzigt, zodat het beroep gericht tegen deze uitvoeringsmodaliteit onontvankelijk is.

Waar verzoeker beweert dat het "*niet enkel gaat om een uitvoeringsmodaliteit van een eerder gegeven bevel, doch wel nieuwe rechtsgevolgen teweeg brengt voor verzoeker en diens rechtspositie aantast*" omdat in tegenstelling tot het oorspronkelijk bevel op naam van B.K., een fictieve persoon, op 16 augustus 2010 melding wordt gemaakt van de naam M.R., zodat dit als een nieuw bevel moet worden beschouwd op naam van verzoeker, merkt verweerder in de nota terecht op dat verzoeker zelf zich heeft bediend van een fictieve identiteit en het feit dat het enige tijd heeft gekost om de ware identiteit van verzoeker te achterhalen, kan niet ten kwade worden geduid aan verweerder vermits verzoeker zelf deze verwarring heeft gezaaid omtrent zijn identiteit.

De Raad merkt bovendien op dat verweerder in de nota wijst op de afgifte aan verzoeker van een Bewijs van Inschrijving in het Vreemdelingenregister, geldig voor één jaar, op 18 augustus 2010. In de mate dit gegeven niet wordt betwist door verzoeker stelt de Raad aldus bijkomend vast dat het bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde niet meer kan worden uitgevoerd, gelet op de gewijzigde verblijfssituatie van verzoeker. Bijgevolg stelt de Raad vast dat zelfs mocht verzoeker het bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde alsnog *ratione temporis* kunnen aanvechten, hij niet meer getuigt van het rechtens vereiste actueel belang bij het aanvechten van de bestreden beslissing (RvS 10 maart 2006, nr. 156.200; RvS 8 mei 2006, nr. 158.404; RvS 7 september 2004, nr. 134.640).

Het beroep gericht tot de uitvoeringsmodaliteit van de beslissing is onontvankelijk. Het beroep gericht tot het bevel om het grondgebied te verlaten is, gelet op het ontbreken van het vereiste actueel belang, evenmin ontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien oktober tweeduizend en tien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN